

Tadeusz Żurowski, J. Sobiech

Nowogród Łomżyński, pow. Łomża

Informator Archeologiczny : badania 1, 350-351

1967

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

położoną na granicy wsi Zbójno i m. Nowogrodu.

W warstwach kulturowych znaleziono dużo ceramiki obtaczanej górą lub całkowicie i młodziej toczonej na kole. Odkryto także: kafle, cegły palcówki w XIV w., pochar z rżniętego szkła, paciorek jantarowy, kulkę ołowianą, duże ilości różnych groździ, zdobione okucia i płytki z brązu, żelazne groty strzał i inne przedmioty funkcjonalnie nieokreślone.

W spągu średniowiecznych warstw kulturowych, a piasku, znaleziono drobne wyroby krzemienne, tłuk kamienny i ułamki naczyń kultury trzcinieckiej.

Prowadzenie tu dalszych prac systemem ratowniczym nie wydaje się konieczne z uwagi na fakt, iż jedynie kopiec był narażony na rozkopywanie przez miejscowych i obcych poszukiwaczy złota.

N O W Ó G R Ó D

Z O M B Y Ń S K I, pow. Łomża

Konserwator Zabytków Archeologicznych w Białymstoku

Badania prowadził mgr Tadeusz Żurowski, J. Sobiech, w lipcu, finansował WKZ w Białymstoku.

W r.b. kontynuowano w szczytym zakresie badania piecowisk wapiennikarskich nad Narwią na terenie Muzeum Kurpiowskiego. W wykopie długości około 5 m natrafiono na pozostałości trzech piecowisk, jednego z XIV w, drugiego z XV w. i trzeciego czynnego przez cały XVII i XVIII w. Najstarszy piec zawierał w swych zwaliskach znaczne ilości gliny i żwirku silnie wypalonego

na kolor ozerwony. Wszystkie piecowiska były używane wielokrotnie i każdorazowo po wypale rozbierane, dlatego znajdują się w stanie wyniszczenia. Zachowały się tylko stosunkowo drobne fragmenty ścianek wylepiony gliną i wypalonych. Wśród pozostałości brył wapiennych zwracają uwagę głównie fragmenty wapienia łąkowego, często z odciskami łodyg roślin i traw.

Prace badawcze będą prowadzone nadal w 1968 r. ze względu na planowane pomieszczenie tu niektórych przemysłowych elementów skansenu, jak: młyna wodnego, kuźnicy, dymarek. Planowany jest również pokaz in situ piecowiska wapiennikarskiego o ile natrafi się na bardziej czytelny przykład, który będzie się nadawał do ekspozycji.

N O W O G R Ó D

Z O M Z Y Ń S K I, pow. Łomża

Pl. Ziemowita

Konserwator Zabytków Archeo-

logicznych w Białymstoku

Badania prowadził mgr Tadeusz Żurowski i J. Sobiech, finansował WZK.

Przez kilka sezonów na Plaou Ziemowita prowadzono badania ratownicze, które doprowadziły do wykrycia stanowiska mezolitycznego, grodu funkcjonującego od XII w., zamku z XIII w. oraz murewanego zamku z XIV w. W r.b. przeprowadzono badania ratownicze nad skarpią od strony Narwi i głębokiego parowu południowego. Badania z lat ubiegłych nie dawały nadziei natrafienia na tym terenie na warstwę osadniczą. Prace wykopaliskowe ograniczono więc do wykopu (3 m x 10 m) potrzebnego pod budowę pawilonu dla parku etnograficznego Muzeum Kurpiowskiego w Nowo-